

Știința Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2686

4 PAGINI — 20 BANI

Vineri 27 decembrie 1957

TINERII PRICEPUȚI

Laboratorul Industriilor locale din Ploiești — singurul de acest fel în țară — este utilat cu mașini și aparate moderne.

În fotografie: tinerii chimiști Elena Pascu și V. Duseacu făcând analize de laborator.

LIDIA POPESCU

CONTINUARE PAG. III

Un decor puțin obișnuit pentru ciclism. Cu toate acestea reprezentativă de tineret a țării noastre se pregătește asidu pentru Turul ciclist al Egiptului.

Foto D. F. DUMITRU

TELEGRAMA

Către Cel de-al VI-lea Congres al Partidului Comunist Tunisian

Dragi tovarăși! În numele Partidului Muncitoresc Român și al clasei muncitorești din Republica Populară Română, trimitem un calduros salut tovarășilor noștri din țara noastră și din lumea întreagă.

Vă urăm, dragi tovarăși, mult succes în desfășurarea lucrărilor Congresului și în lupta pe care o duceți pentru întărirea continuă a partidului pe baza atotbiruitoarei învățături marxist-leniniste, pentru apărarea independenței țării, pentru fericirea și bunăstarea poporului tunisian.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Primul spectacol al ansamblului „Tanec”

În sala Teatrului Satiric Musical „C. Tănase” a avut loc joi seara primul spectacol dat de Ansamblul macedonean de dansuri populare „Tanec” din R.P.F. Iugoslavia.

Dansurile pe care le-au prezentat artiștii macedonezi sînt inspirate din viața și preocupările poporului macedonean. Frumusețea dansurilor, suplețea și eleganța cu care au fost interpretate au cules aplauzele entuziaste ale publicului bucureștean. Musica melioasă, originalitatea și varietatea costumelor au contribuit și ele la succesul spectacolului dat de artiștii din țara vecină și prietenă.

Vine vacanța de iarnă schiurile trebuie puse la punct.

Foto N. STELORIAN

3000 de studenți își vor petrece vacanța în stațiuni de odihnă

Peste 3.000 de studenți din toate centrele universitare ale țării, frunțiși la învățătură și în activitatea obștească, își vor petrece anul acesta vacanța de iarnă la Sinaia, Tușnad, Sovața, Busteni, Borsec, Gălmănești, Slănicul Moldovei, Herculeane, Poiana Țapului etc.

Săptămîna teatrului în regiunea Iași

Teatrele din regiunea Iași desfășoară o bogată activitate în cadrul săptămîinii teatrului. Teatrul Național „Vasile Alecsandri”, așezat în mint cu vechi tradiții, a prezentat pe scena proprie piesele „Baba Hirta” de Matei Millo, muzica de Flechtenmacher, „Harap Alb” de George Vasilescu după I. Creangă, „Nota zero la purtare” de V. Stoescu și O. Sava, „Omul care a văzut moartea” de V. Effimiu. De asemenea, a fost jucată în premieră piesa „Arborele genealogic” de L. Demetrius. În orașele Vaslui, Pașcani, Hîrlău, la căminul cultural „Ilie Pintilie” din Iași și

Cluj, Iași, Timișoara, Orașul Stalin, Craiova, Galați, Petroșani și Tg. Mureș. La oia Caraiman de la Sinaia se va organiza o tabără studențească cu caracter internațional, unde își vor petrece vacanța de iarnă 200 de studenți romini și străini care studiază institutele de învățămînt superior din țara noastră.

În stațiuni de odihnă, în tabere de iarnă, la casele de cultură, cluburi etc., studenții vor desfășura în timpul vacanței o bogată activitate culturală, artistică și sportivă.

Ridicarea calificării — condiția principala a succeselor dobîndite de tinerii muncitori de la uzine „7 Noiembrie” din Craiova

Lucrurile despre care au jînat să-mi vorbească mai întîi și membrii comiteiului U.T.M. Se pare că au fost factorii care au influențat cel mai mult realizarea planului anual înainte de termen. N-am să redau toată discuția. Aș amîni doar că unii tineri s-au lăsat greu convinși că mai au nevoie de cunoștințe. Primele trei cursuri de ridicare a calificării profesionale, cu durata de cîte o lună, au constituit însă o treaptă încurajatoare. Le-au urmat altele patru. În total 215 cursanți tineri, mulți absolvenți de școală profesională. La turnătorie semnalul l-a dat Mihai Nisipeanu. „Vă mai amintizi de el? — m-a întrebat secretarul Nisipeanu, indisciplinat și huliștii de altă dată. A da, aveți dreptate — a continuat la mirarea mea — dumneavoastră vă amintizi numai de Nisipeanu în frunțașul, cel care a dus brigada la o mare victorie — cucerirea steagului de frunțaș de uzină și

„de efect”

Reclame mari, luminoase, de neon aparau în noaptea, pe cerul new-yorkez evenimentului: Expoziția americană „Capitalismul popular” pleacă în lume, în turcul de propagandă. Participanții la solemnitate — în majoritate directori de trusturi, milionari, stele de cinema — se invitau agitați în jurul expozitelor: trepiede, piedestale, așeze, panouri, reclame, în cele mai fastuoșe lacuri și paleuri. Sala gemea de lume. Și invitații continuau să se așeze...

Neprevăzuta întîmplare de la o expoziție americană

„de efect”

intrase nu era președintele; nu era membrul al guvernului, și nici măcar senator. Cine era atunci declaratorul respectului unanimitate? O voce abia perceptibilă șopti: — Il vezi... e Paul Getty, cel mai bogat om din lume... Are o avere de un miliard de dolari...

Exact la două secunde după apariția vedetei miliardare, după ce își puse un alt tip. Ca aspect nu se deosebea absolut cu nimic de Getty. Avea chiar aceeași privire ascuțită, cerească. Dar nimeni nu-l luă în seamă pe J. Alterman, veteran al metroului din New-York, posesor a 5 acțiuni, de o minoră valoare. Insfir-

șit sosi președintele. După ce tăie panglica expoziției mobile speciale, declară că „expoziția „capitalismul popular” constituie un fel de mesaj pe care America trebuie să-l trimită în străinătate „pentru a demonstra” ce poate da poporului sistemul capitalist”. În timp ce președintele își tastea discursul, Getty, miliardarul și colegul său, Alterman, veteranul, ambii acționari, priveau un panou ilustrat. Toți americanii au acționat, toți își permit o viață luxuoasă. Ceva mai întroparte, un panou gol, pe care urma să fie lipite două fotografii. Nu avură timpul să afle despre ce era vorba, deoarece se terminase discursul inaugural. În timp ce aplaudau, privirile celor doi se întîlniră. O fracțiune de secundă. Fața lui Getty rămase teapănă. Alterman zîmbi binevoitor. Furat de cuvintele inaugurale, și de tot ce vedea, crezu chiar că a sosit momentul să se recomande. Își rosti numele. Spre stupefacere, lui primii drept răspuns a jîsălit:

„capitalismul popular” complet nedumerit. De ce l-o fi injurat miliardarul? Doar ambii erau acționari?!

La cîteva timp după această întîmplare, fatalitatea senese din nou, față în față, pe Getty, miliardarul și Alterman, veteranul. Amîndoi, înscu în mîni cîte un jurnal. Se recunoscu, Getty întoarse capul. Alterman continuă să-l privească pînă ce acesta se pierdu, undeva, într-un magazin.

J. Paul Getty — era fericit. În sfîrșit reușise să dobîndească titlul la care rîvnise din totdeauna. Revista americană „Fortune” publicase lista cu numele a 76 de americani care au cea

Carol Roman (Continuare în pag. 4-a)

O afacere regală

Intro-zi — cu nimic mai deosebită ca celelalte, a sunat telefonul la primăria și comandamentul de jandarmi din Oltenița.

Ordinul era scurt și atotcuprinzător, precum erau pe atunci toate ordinele telefonice. — Indată ce au luat cunoștință de cele ce li s-a pomenit prin firele de aramă pornite de la București, cei doi capi ai autorităților locale s-au întîlnit. Nu la primărie. Și nici la comandamentul jandarmăriei, ci la casa de cafea. La cafea din centru.

— Ce-i facem, primarul? — Mi-ai luat vorba din gură — răspunde pe loc maiorul dintre părinții urbei. Ce-i facem, maiorule? — Și iarăși cei doi se priviră lung în ochi, oftără continuându-și în gînd operațiile aritmetice. După care primarul n-a mai putut și izbucni: — Ar putea să ne iasă ceva cu ordinul asta.

— Și încă o socoteală bună, dar... — Trebuie aranjată cu schepsis. — De asta n-ai ce te plînge, coane! — O să folosim jăranii de pe mal.

— Extraordinară idee! — Stai jos că se uită negustorii la noi. Așa. O să folosim jăranii. Trebuie însă știuți din scurt în toată perioada campaniei. Ești în stare maiorule? — Coane! Cu băieții mei asigur executarea pe o rază de cincizeci de kilometri. Sînt lei, nu jandarmi.

— Bine. Un singur lucru aș mai vrea să-l rezolv. — Rezolvă-l domn primar că d-șta ești șef de civili peste toată Oltenița. — Uite ce-i? Vreau să am nu numai puterea dar și aprobarea dumitale.

— Aha. Listele. N-avea grijă. Îți dau cu cîteva căprari furieri care-ți semnează de primirea banilor pentru toate satele de-a lungul Dunării. — Nu. Nu de asta-i vorba.

— Să-l băgăm și pe consilier în combinație ori luăm toată afacerea pe seama noastră? — Pe consilier? La ce-ți trebuie coane? Și cum adică? Noi cu munca și el cu paraua? Să-l pofim așa, pe neve la împărțea? — Pe neve, dar îl băgăm și la răspundere.

— Nix, coane! — Primarul clătina la mare chibzucială din cap. — Nix, dar e unul care-și cam vîră nasul în toate și de inimă ară că el ar fi în stare să semneze chiar și o anonimă la centru. — Ei și? So semneze. — Și ce te faci dacă vine ancheta? — Să vină. Să se ducă în aste. Să-ntrebe ancheta pe jăranii dacă a primit ori ba vreun gologan și dacă au semnat pe lista de plată. Îl trimite pe Mihalache. Majorul meu Mihalache. De-o răspundere altfel de cum vrem noi vrem suflet de jăran să-mi tai mie cu foar.

— Dar nu-i asta bubă, maiorule. Ancheta poate să fie mare, ea la vreme patru-cinci domni din minister. Și fie de-o gîsi ceva, fie de nu, trebuie să-mpărțim cu ei. Și-atunci te întreb? Nu-i mai bine să băgăm în ciorbă un consilier, unul singur, decît să amestecăm patru ori cinci?

— Maiorul mai trase un oftăt și resemnat încheie: — Bagă-l coane. Bagă-l pe consilier, vede-l-aș cu picioarele sparte și înecat în gît cu tot ce-o să-i dăm de pomana. Pe de pomana și nemuncite.

— Conform ordinului trimis de Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin Ministerul de Interne și Inspectoratul general al jandarmăriei, jăranii din satele aflate între Oltenița și comuna Dorobanți au fost scoși la îndiguitul Dunării pe o distanță de 44 kilometri. Pentru această muncă de „folos obștească” și „patriotică”, cum se spunea, s-au folosit întregul arsenal demagogic și represiv al primăriei și jandarmăriei.

— Ridicați cu forța din case de cîte plutoanele de jandarmi, cu baioneta la armă, jăranii au fost săliți să-și frîngă brațele și palmele

cîrind cu tîrgile holovani, sacii de ciment și să defrișeze pădurile de salcii. În fitece sfîrșit de săptămînă sempan pe o listă zisă „de prezență” care era înregistrată în actele contabile ale primăriei.

— În urma jăranilor care defrișau și îndiguiau șoseaua, meșteri speciali de la București ridicind pe suprafețele eliberate de săleii saprafete ce rotabeau de fapt moștele regale dinpre Mănăstirea, magazii, case și tot felul de scărări, folosind mina de lucru țărănească și „voluntari”.

— Indiguirea și defrișarea s-a început în cîteva luni. Pe marginile noilor terenuri, cîștigăte de domeniile coroane și s-a tras sîrmă ghimpată, s-au angajat paznici, au fost trimise secțiile militare. Într-o dimineață primarii din satele și comunele care au furnizat voluntarii la muncă au primit ordin să nu mai scoată oamenii în „voluntară” deoarece lucrările s-au terminat. Dar listele de plată cu semnături, amprente digitale, stampile, parole și vize contabile au fost respinse de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. La insistențele primarului care pentru a salva beneficiul își luase asociat la parte și pe deputatul și senatorul local guvernamental înscu directorul general al Ministerului de Interne îl chema la telefon vorbindu-i de sus și categoric.

— Indiguirea și defrișarea s-a făcut prin muncă voluntară, patriotică pentru țară și tron. Orice intervenție e inutilă, domnule primar. Primarul nu s-a lăsat. — Dar jăranii au semnat domniile director general. Am iscăliturile lor pe liste așa cum a văzut și domnul deputat și domnul senator al nostru. — Care liste? — Listele de plată. De plată, domnule director general... Urmări cîteva clipe de tăcere. Apoi: — Asta e de competența parchetului nu a Ministerului de Interne. — Primarul și-a dat demisia după care a fost internat la spital fiind lovit de damba. Maiorul a băut trei zile și trei nopți în șir. Dar nu a căde. Consilierul, deputatul și

În cîntea zilei de 30 Decembrie în noul oraș muncitoresc Hunedoara pe strada A se află în prezent în blocuri. Pînă în prezent în noul oraș au fost date peste 1400 apartamente în folosință.

Foto E. CSIKOȘ

STĂPÎNI DE IERI...

În acest prim deceniu de existență a Republicii noastre s-au petrecut transformări revoluționare istorice în viața poporului nostru. La jumătatea anului 1948 capitaliștii, patronii și fabricatorii și fabricierii, ai uzinelor, băncilor, minelelor și marilor unități comerciale, au fost alungați din întreprinderi, care au devenit astfel bun

al întregului popor. Dar lumea lui Malaxa, Auschnitt, Voina și ceilalți nu va fi uitată ușor. Poporul se scutură ca de amintirea unei coșmar când se pomenește de „binefăcării” lor. Acum câteva zile am fost prin trei din cele mai mari întreprinderi în care buzele noastre și îndurau grele suferințe cei exploatați. Am aflat lucruri interesante. Iată câteva episoade:

„Marele stăpîn”

Dacă ar încerca cineva să facă portretul marelui stăpîn pe nume Max Auschnitt, trebuie neapărat să arate că după monarh era al doilea în ierarhia oamenilor auzii din România. Stăpînea U.D.R.-ul (Uzinele și domeniile Reșița) și Combinatul Metalurgic Reșița, era proprietarul întreprinderii Titan-Prâdnag-Călan și acționar de seamă a societății Hunedorești. Tot în vremea sa era și întreprinderea metalurgică Dunăreană. Auschnitt era acționar la întreprinderea „Goldenberg” și Industria fierului, la exploatarea pădurilor din Banat și Moldova, la „Magazinele Unite”, la societatea generală de desfacere a produselor fieroase, la „SOMOMET” la Comerțul bancar și fabricile de zahăr și hirtie. Marele stăpîn mai avea și alte averi. Participa la societățile americane „Standard Oil”, „Umierea” și „Distribuija”, la societatea engleză „Extra Romina”. Mari li erau averile și în străinătate: proprietar al întreprinderii metalurgice „Trading Company For Orient” din New-York, coproprietar acționar cu Malaxa la întreprinderea „Sepi” din Monaco, coproprietar al fabricii engleze de armament „Wickers” și la una dintre cele mai mari întreprinderi bancare din Londra, banca „Westminster”.

Acțelarea era principala sursă de venituri pentru el. Max Auschnitt, despre care însuși Alexandru Pop, slugoi de al său, fost director general al U.D.R.-ului, a spus că „reprezentă interesele americane în România”. Locuința o avea în București. Când a simțit căi alungă pământul de sub picioare, Max Auschnitt a fugit în Statele Unite ale Americii.

La Reșița venea rar de tot, dar muncitorii simțeau zi de zi crunta exploatare. Avea un tren de un lux exorbitant. La Reșița, băncuțurile, chefulurile, jocurile de cărți, vînătorile de cerbi domestice, la Crause, Cernașina, Jervan, Marila, Steier se țineau lanț. Și ca nu cumva să sărăcească din pricina orgiilor, harpagonul industrial găsea metode pentru o mai mare încercinare a exploatarea muncitorilor. Sînt altele măturile la Reșița... Una dintre acestea era psihometruul aparat creat chipurile pentru scopuri fizice-technice, adică măsurător al forței fizice și a gradului de calificare. Niciodată psihometru n-a arătat „foarte bine” la un muncitor, oricît de priceput ar fi fost el. Asta însemna să-l plătească mai bine. În trecut Matei Stăneș și Obradovici — azi mașinieri vestii, decorați de mal multe ori, n-au primit măcar o singură dată în fața aparatului „bine”. Cu „insuficient” și uneori „satisfăcător” au fost cei doi lucrătorii apreciați. La porunca marelui stăpîn au fost aduși la Reșița matorul Staric și colonelul Botan. Iar Staric nu și-a demnitate faima de călău. Din ordinul lui au fost construite 150 de celule. Celor trimiși la detenție, Staric le făcea cărări prin pâr cu mașina de tuns. Din porunca lui Max Auschnitt muncitorii dormeau în barăci dărîmate, și de foarte

Un patron „energic”

Așa a fost cunoscut Dimitru Voina, proprietarul uzinei din București, în Obor, și a filialei ce-i purta numele la Brașov. Ca putere economică, Voina nu poate fi pus alături de Auschnitt și Malaxa. În ierarhia lor era ceva mai mic. Ca exploatare, Voina însă a fost la fel de sîngeros. Dovada o pot face sute de muncitori care l-au cunoscut. Unul dintre aceștia e fierarul Alexandru Bunea, al șefii atelierului forje. Bunea se bucură de numele unui lucrător priceput. Voina aprecia această calitate, dar nu voia să aibă complicații. Așa că în fiecare an, exact la 11 luni, Bunea era concediat. După vreo 2 zile era reangajat. Bineînțeles că fierarul nu părăsea fabrica nici un minut. Acesta era un sistem, spre a nu da concediu. La uzinele lui Voinea, ca de altfel și în celelalte amintite mai înainte, oamenii erau obligați să lucreze 10-12 ore pe zi. Muncitorii n-aveau voie nici să fumeze. Un lucrător de la forje fuma o dată pe secer. Voina l-a văzut și l-a luat la pumni. „Vrei să-mi dai foc, banditul?” — a întrebat patronul congestional. Răspunsul plin de tîlc l-a dezamuzat pe el. „Dacă fierăria se aprinde de la țigăre, atunci precum că Bucureștiul întreg ia foc de la vâpaia forjei”.

Se mai aplicau în uzină și amenzi. Alexandru Bunea a primit odată în plic, în locu de 500 de lei, un bilețel cu următorul conținut: „Ai fost amendat pentru că-ți pui pe ruși în brațe”. Acesta s-a petrecut în timpul războiului. Lucra în uzină și cițiva prizonieri sovietici. Bunea avea doi dintre ei ca ajutori, și nu-i dăduse la corvoada după cum cerea maistrul. În timpul războiului în uzină se înfățișau o comandament și, bineînțeles, și nepăsările carceri. Aurel Matei a stat vreo 4 ore închis, numai pentru faptul că din grabă s-a ciocnit în drum de un caporal din corpul de gardă. Într-un an, Voina a făcut și el pe filantropul. A organizat un pom de iarnă pentru ucenici. Credeți că l-au costat ceva darurile făcute? Da de unde! Iordan Gheorghie a primit o pereche de bocanci. Ucenicul a văzut o gaură prin carimbul unui bocanc. El o examinase mai atent și s-au dumințit în soldă. Bocancii aparținuseră unui soldat împușcat în pieior pe unde, pe fronturile Răsăritului... Ei, dar Auschnitt, Malaxa, Voina și ceilalți lor au fost lucrători de gu-lor și aruncați pe porți afară. Istoria consemnează apusul lor prin memorabilul act de la 11 iunie 1948 — naționalizarea.

...Stăpîni de azi

Întrebarea era: s-au dus stăpînii, dar cine le-au luat locul? Stăpînii de azi au luat locul întreprinderilor o populor. În prima parte a articolului am făcut, ce-l drept spun, portretele a trei dintre stăpînii de ieri. Ar trebui acum întocmit un portret al stăpînului de azi. Dar cum să facă un portret poporului? Realizarea unei asemenea încercări e dificilă. Să vedem mai bine ce au devenit uzinele lui Malaxa, Auschnitt și Voinea. Pe bulevardul Muncii, dincolo de bariera Vergului, se află una dintre cele mai importante unități ale industriei noastre constructoare de utilaj, uzinele „23 August”. La Reșița se află marele Combinat Metalurgic. Uzinei din Obor muncitorii l-au dat numele unuia dintre eroii clasei muncitoare — Vasile Roașă. Aceste uzine nu mai sînt ce-au fost. Malaxa avea un singur captor de toată oțel. Acum sînt în funcțiune încă trei, de tip modern și cu o mare capacitate. La Reșița au fost reorganizate vechile secții și create altele noi. La uzina „Vasile Roașă” va intra în curînd în funcțiune una dintre cele mai moderne turnătorii. „Caprele” — așa erau denumite strungurile vechi acționate prin transmisie mecanică — nu mai sînt. În hala nouă a strungăriei s-au adus mașini noi, moderne. Producția de azi a celor trei unități nu poate fi comparată cu cea din trecut. Ce fabrica Voinea? Cîntare și armament. Ce produce azi uzina? Pompe centrifugale pentru instalațiile de apă și numeroase subsansamble pentru utilaj agricol. De la teroții și pînă la pompele pe care le exportăm pînă în departata China Populară — e un drum uriaș. La uzinele „23 August” s-a dublat puterea instalată a motoarelor existente în uzina „Malaxa” în 1938. La uzinele „23 August” se lucrează astăzi fabricii de ciment. E o mîndrie că aceste agregate com-

plicate se produc în țară. Turboturbină de mare debit pentru furnale tot aici se fabrică. Un nou produs sînt și locomotivele „Diesel” forestiere și de mină. La Reșița s-a produs zilele acestea o nouă turbină, o adevărată uzină. Este vorba de turbina de 4500 kW, ai căror autori principali sînt Ion Păuna, Petru Căstăruș, Francisc Foch și inălțur inginer Pavel David. Doar acum ajîva an la Reșița a fost produsă pentru prima dată o turbină de 3000 kW. Însăși enumerarea acestor agregate nu suferă comparație cu trecut. E o victorie fără seamăn. În lupta sa cu prezentul, trecutul a fost învins fără drept de apel. Dar oamenii acestor uzine ce fac? Păi ei sînt realizatorii turbinelor, locomotivelor, pompelor și turbosulfantelor. Și-i interesează grozav de mult noătățile din tehnică. Căutarea noului a devenit o pasiune cu caracter de masă. La Combinatul Metalurgic Reșița s-au înregistrat pînă acum 6500 inovații. Suma economiilor realizate prin aplicarea acestora se ridică la 100 milioane. Anul acesta a fost depuse la cabinetul tehnic al uzinelor „23 August” 702 propuneri de inovații. Există chiar o întrecere între inovatori. Printre primii se află și un tinăr și simpatic inginer, Mircea Drăgulin. La uzina „Vasile Roașă” am notat două cifre: anul acesta 47 propuneri de inovații și 540.000 lei economisii prin aplicarea lor. Dar nu numai de producție se îngrijeste stăpînii de azi al uzinelor. Nu. Există și o altă grijă la fel de mare, și anume grijă față de om. În numele unei asemenea grijii s-a construit la Reșița un adevărat oraș în Lunca Pomostului. Sînt acolo, aproape 200 de blocuri. Tinerii necăsuțorii au un cîmîn al lor, cu 800 de locuri. Asemenea lucruri nu s-au pomenit pe vremea lui Auschnitt. La uzinele „23 August” vreo 450 nefamilii și 150 de familii

locuiesc în noile blocuri muncitorești. Ți-e mai mare dragul să mergi acum de la bariera și pînă la uzină. Unde-i groapa Vergului? Unde-i cocioabele și locurile vîrane de la Balta Albă? Nu mai sînt. A apărut alce o așezare tinerescă, construcțiile școlii de ucenici. În vecinătate se găsește marele complex sportiv „23 August”. Alce o stațiune sportivă, un teatru de vară, un admirabil parc. La Reșița au fost înălțate clădirile unui teatru și a unei case de cultură. Din 1949, la teatru au fost date 1.500 de spectacole. Acum la uzina „Vasile Roașă” există un cîmîn săptămînal pentru copii muncitorilor. 54 de oaspeți are acest cîmîn. Iar vara, feciorii și fetele muncitorilor merg în colonie la munte. Poate ar mai trebui să vorbim ceva despre aparatele de radio ale muncitorilor reșițeni. Sînt de 25 de ori mai multe ca în 1938. Sau ceva despre marelui număr al propunerilor făcute acum, cu prilejul trecerii la sistemul îmbunătățit de salarizare. Și despre cîte ar mai trebui să se scrie. Numere întregi de zăire și tot n-ar ajunge. Un lucru e clar: stăpînii de ieri și lumea lor s-au dus. Și nu-i deplîngem nimeni. Oamenii muncii gospodăresc mai bine, fîră el. S-au conveni atunci să le amintim fostilor lor hrăpărețori stăpînii, tuturor că li-a zadarnice speranțele dacă le mai au. Poporul care a luptat, a sîngerat și a tribuit în lupta sa nu va renunța niciodată la pozițiile cucerite. El apără, întărește și dezvoltă cuceririle sale. Iată pe scurt chipul marelui colectiv al noului stăpîn, poporul muncitor, care inspirat și condus de Partidul Muncitoresc Român, crează prin efortul său o țară nouă și se bucură liber de roadele muncii sale.

La uzinele „23 August” vreo 450 nefamilii și 150 de familii

Prăbușirea unei clase

Un eveniment crucial, ca cel de la 23 August 1944, a ispitit și ispitite încă multe condele scriitoricești. Din mulțimea oporilor înclinată eliberării s-au ridicat valorii certe ca, de pildă, poezile lui Mihai Beniuc și romanul „Strănu” de Titus Popovici. Încă o muncă artistică, de data aceasta fiind de dramaturgie, vine să adauge o valoare în plus la patrimoniul acestei teme. „Prăbușirea” lui Al. Șahighian rămîne, cu toate păcatele ei, o valoare, nu numai prin abordarea acestei teme ci și prin unele părți plastice și de înțimă ale piesei cum și prin sinceritatea și tonul pasional care se degajează din replică și din context. Titul este simbolic, prăbușirea vizînd plutocrația romînescă, în zăbaterile ei ultime, în agonia periculoasă. În chimie, o substanță dezagregată caută noi combinații, noi imperchereți. Pe plan social, noi burgheze-moyierimea căuțe și ea (iar resturile ei mai căuțe și astăzi) harul imperatorilor, ca o ultimă scăpare de la pierde. Dar forța noului coarșește, și înima neputincioasă a lui Andrei Băltescu se oprește. În prăbușirea lui trăiești, simbolic, prăbușirea unei clase și a unei lumi.

În succint rezumat, piesa desfășoară amurgul unei familii de boeri cu vechi tradiții de huzur. Realități și cu fin spirit de observație, fiii se autodestemosețesc, și tind către lumea sîntătoasă a idealului democratic prin feticăta mîlșire a studenței Anca. Astfel Rhea și Adrian se rup de familia și de țară, într-un crescendo bine surprins de Alexandru Șahighian, ajung pînă la game grave, de scribă și desconsiderare

Păcatele sînt de începutul stereotip, prozale și nedeslucit. Pe parcurs, unii mai sînt înclinați în pand (Andrescu) sau amenziți (Anca). Finalul putea fi mai artistic. Ună replici sînt de exclamații nemotivate și nu au poezia necesară. Dar dincolo de aceste păcate, piesa rămîne simbolică pentru o clasă socială, pentru o lume putredă, — antuziamează și plină. E foarte bine că Teatrul Armatei a pus-o în scenă, încurajînd nu numai un om de teatru, ci și o idee, despre care unii dramaturgi nu s-au încumetat să scrie. Piesa e soluară. Regia e bună, cu toate că George Rațel nu s-a făcut cunoscut cu actorii mai certe și mai exacte. Succesul regiei constă în neeroza înțimă pe tot parcursul piesei, inclusiv scenole lirice. E, de asemenea, un merit al regiei, simetria și răsădina simbolică pentru o clasă socială, pentru o lume putredă, — antuziamează și plină. E foarte bine că Teatrul Armatei a pus-o în scenă, încurajînd nu numai un om de teatru, ci și o idee, despre care unii dramaturgi nu s-au încumetat să scrie.

CRONICA DRAMATICA

față de nelokatul lor tată. Adrian este arestat, dar tatăl îi pirăsto logodnică și fiul se sinucidde. Rhea părăsește casa, fără țel precis. Fiii de boer protestează în chenarele lor de clasă, incapabili să ajungă la soluții finite și desăvîrșite. Andrei Băltescu rămîne singur și chinat, dar firea sa de fur ajunge pînă la criminala uitare a morții fiului său pentru a da bine, momentan, cu comuniști. Totuși, prăbușirea este, iremediabilă și Andrei moare într-un acces de cord. O acțiune dinamică, într-un subiect palpant aduce piesei nerv și mișcare alertă. Piesa crește spre un desnoadănt firesc.

Andrei Băltescu, din punct de vedere economic și social nu este numai un boier. El este și burghez achizitor de fabrici și, în plus, suprastuctural, este fost ministru și ministru în perspectivă. Mișcă între fascism și naționalism, după interesele capitalului său investit. Banul paralizază sentimentele lui păterne, făcîndul un monstru, cu fală haină blajină și cu artificiale fraze demagogice. Adrian și Rhea tes din circuitul aristocrat, ca duh, dar rămîn aristocrați în ceea ce privește conduita. Particularități, et sînt prototipul a doi frați care se iubesc cu duritate și care au simțămînte de idealului comunc. Cam palid apar Anca și generalul Petre Andrescu. Necanturata suficient, aceste două exemple de eroism poșticio devin neconvingătoare. Alexandru Șahighian așigînd însă teren în psihologia Masa oamenilor muncii, prezentă dincolo de culise și anunțată prin prototip, și demonstrații, izbutete să creeze nevroză și obsesie în mediul lui Băltescu și, deci, să contribuie la desăvîrșirea acțiunii. În lumea negațiilor: Comisarul, Vasilescu, Cernea, Climescu, sînt bine conturați în esență și particularități, alcătuid o galerie nu numai hilară ci și durerosă, periculoasă. Piesa are momente de intensă pulsație dramatică: scena de lămurire a lui Adrian cu tatăl, a Rhei cu tatăl, a generalului Andrescu cu Băltescu. Cu fals generalism Andrei Băltescu monologheză destindul fiului și explodează în țigărele moartei. Aici, Alexandru Șahighian a reușit să creeze momente de autentică încredere. Piesa are replici bune. — În jocul cu Ion argat, cu uslerul, cu dactilografa etc. Are o limbă care amestecă pitoresc saloulul cu lumea din afară. Are o scenă neferită spre prăbușirea finală.

Actorii au făcut omogen și entuziasmat. Decorurile scilte pe program de Al. Băltescu și Elena Pătrășcanu au fost cum se au poezia mai bune. Costumele Celiei Voinescu, ca de obicei, foarte pitorești. Spectacolul a fost ajutat consistent de tot corpul artistic și tehnic. Laudele nu sînt fără temei.

AL. ANDRITOIU

CORESPONDENȚILOR VOLUNTARI

Cresc cadre noi

„Am în față un carnet plin de însemnări. Cifre, nume de oameni, fapte. Mai vechi și mai noi. Privindu-le, așa ca din timpăre, ele rămîn ce sînt: cifre, nume de oameni, fapte înregistrate pe o bucată de hirtie. Dar gîndind mai adînc, sperdîndu-le, din spatele lor apar tablouri vii, grațioare. Nume? Stengele Gheorghie, Judea Alexandru, Calcinge Valentin, Neda Maria, Dragotariu Petru, Aray Margareta, Dragoș Ion, Verș Rozalia, Coșcoș Dumitru, Ivanici Rozalia... Nume și nume de tineri.

Faptele? Fiecare își face datoria constituției! Ce să alegi pentru a scrie? E greu! Sînt mulți, foarte mulți! Pot descrie împreună o unită de proporții nu prea reduse. Sînt peste 5.000! Da! Peste 5000 de tineri muncitori calificați au părăsit porțile Școlii profesionale din Reșița în ultimii 7 ani, mîndrin armata constructorilor vîiești noi din țara noastră. Am pomenit doar puține nume, dar cifra spune mult mai mult. Un „combinat” școlar, care pregătește cadre de muncitori și tehnicieni calificați. Cei de care am vorbit au fost creații aici, în lumina învățăturii noi, dătoare de viață, de nădejde, de siguranță în viitor. Ei nu au deamîntit așteptările. Nici cei din producție, nici acei care și-au continuat sau își continuă studiile, nici acei pe care, pe lângă munca de fiecare zi, îi găsești pe terenurile de sport sau pe scenă.

Astăzi se pregătesc noi muncitori. 1000 de ucenici în vîrstă ținele a peste 10 meserii, fiecare în limba maternă. Cînd au apărut în mijlocul romîni, germani, maghiari. 80 de elevi ai școlii tehnice se pregătesc a deveni tehnicieni huzur. Peste 160 elevi ai Școlii tehnice de mașini își însușesc aci temeinic cunoștințele necesare unui conducător direct al producției, așa cum trebuie să fie un maistru al vîremurilor noastre. La dispoziția lor stau — așa cum dealtul lor etat și acela care au părăsit școlile — toate cele necesare: zece de săli de clasă, cabinete tehnice și laboratoare înzestrate cu material didactic modern. O bibliotecă cu mii de volume satisfăce nevoile cititorilor; săli și terenuri sportive. S-ar putea vorbi încă multe. S-ar putea vorbi despre cantină, cîmîn, despre munca în atelier, despre grijă pentru sănătatea viitorilor cadre, despre acțiuni obștești și despre multe altele. Cert este însă că aci ca și în acei și sute de părți ale țării se formează oameni noi, constructori ai socialismului.

P. RAICA
elev al Școlii tehnice de mașini.

Tineri viteji

Zi geroasă de iarnă. În comuna Tuleni, raionul Potcoava se au strîgite sperate: ajutor, foc, foc, ajutor!! Erau strîgătele cetățeanului Gheorghie Gheorghie căruia dintr-o neatenție îi luase casa foc. Utemiștii Rizea Florian, Pușcoș Floarea și Ghica Zane în frunte cu Bărgan Marin — activist al Comitetului raional U.T.M. Potcoava — fiind în apropiere, au intervenit. Flicărele cuprînseseră toată casa, incit nimeni nu mai credea că s-ar mai putea salva ceva. Dar tinerii utemiști cu căldări cu apă și învelii în pături ude, au pătruns prin flicări și hotărîrji să înălture cu orice risc primejdia, au reușit ca în scurt timp să izoleze focul. După cîteva ore de muncă, că gree și anevoioasă, casa cetățeanului Gheorghie Gheorghie a fost salvată.

Cetățenii, negri de cenușă și fum, iar utemiștii Pușcoș Floarea și cu unele rîni ușoare, tinerii s-au îmbrățișat bucuroși, și în zlua ceea au făcut o faptă bună. Cetățeanul Gheorghie Gheorghie le-a mulțumit, călduros. Întreaga sa familie a mulțumit părinților lor ca au crescut și educat asemenea tineri, organizații U.T.M. care îndeamnă tineretul spre asemenea fapte.

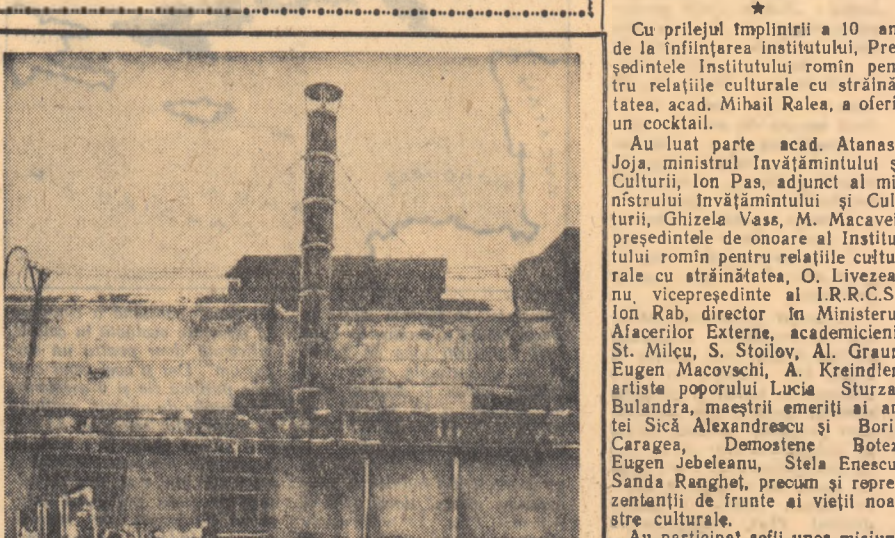
RADU CONSTANTIN
activist

INFORMAȚII

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine a conferit „Ordinul Muncii” clasei I-a tovarășii Sanda Rangheț cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 ani și pentru îndelungată activitate în mișcarea muncitorească.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la înființarea Institutului, Președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, acad. Mihail Ralea, a oferit un cocktail.

Departamentul Căilor Ferate aduce la cunoștința instituțiilor și întreprinderilor care au stocuri de bilete speciale pe zone locale, ca trebuie să le prezinte pentru stămpilare la agențiile de voiaj C.F.R. de unde le-au cumprăat pînă la 31 decembrie 1957.

În fotografia de sus hala veche a turnătoriei uzinelor „Vasile Roașă”. În fotografia de jos hala cea nouă a turnătoriei

Tineri pricepuți

(Urmare din pag. 1-a) ceasul cînd este întors, iar cea condusă de Alexandrina Manea n-a dat nici un rebuț. — De altfel n-ar fi trebuit uitat nici faptul, că anul acesta, privitor la calitatea și livrări uzina n-a avut reclamații. Cite n-ar fi de spus despre harnicitate colectivă de aici. E drept că grija pentru calitate și ridicarea calificării profesionale a fost chela îndepînirii planului, dar nu numai ea a dus la rezultatul final. Realizarea ritmică a planului pe uzină, secții, brigăzi, cooperarea bună cu altele întreprinderi, realizarea planului de măsuri tehnico-organice, înțărirea disciplinii — toate aceste pîrgihii sînt la fel de însemnate ca și calificarea. — M-am oprit totuși la calificare, fiindcă ea a fost problema nr. 1 pentru tineretul de aici. Ridicarea continuă a calificării muncitorilor a făcut ca în 1955 producția uzinei să fie mai mare, față de 1950, cu 365 la sută. Primul cincinal a fost realizat în 4 ani și 75 de zile, planul anului 1956 în 9 luni și 19 zile, iar al acestuia an — a fost realizat la 18 octombrie.

Informații suplimentare se pot lua de la orice agenție de voiaj C.F.R. În cadrul marilor aniversări culturale inițiate de Consiliul Mondial al Păcii, Comitetul Național pentru apărarea păcii din R. P. Romîni și Academia R. P. Romîne organizează vineri 27 decembrie, ora 17.30, la Casa oamenilor de știință, o seară comemorativă cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la moartea filozofului francez Auguste Comte. (Agerpres)

In atenția participanților la concursul nostru de jocuri

După închiderea celei de-a III-a etape de jocuri s-au primit rezolvări din partea a 3.881 de participanți. În urma trierii au fost găsite 83 de plicuri cu toate soluțiile exacte. Anunțăm că stăbulirea castigatorilor premienți se va face prin tragerea la sorți în ședință publică care va avea loc marți 7 ianuarie 1958, orele 13 în sala „Flacăra” (corp. C parter) a Combinatului Poligrafic „Casa Șteintel”. Cel interesați sînt invitați pe această cale să participe. Reamintim premiile etapei a III-a: Premiu I: Un aparat de radio. Premiu II: Un reșou aragaz cu butelie. Premiu III: Ștofă pentru un costum. 15 mențiuni: stillouri, serviete de vîmlin, echipament turistic, etc.

La Moscova
Sărbătorirea
celeia de a 10-a aniversării
a R. P. R.

MOSCOVA. În cinstea celei de-a 10-a aniversării a proclamării R.P.R., în seara zilei de 26 decembrie, în sala mare a Conservatorului „Čaikovski” din Moscova a avut loc adunarea festivă a reprezentanților oamenilor muncii din capitala Uniunii Sovietice consacrată unui deceniu de la proclamarea R. P. Romine.

La adunarea festivă au luat parte Alexandru Drăghici, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R. și Mihail Dalea, ambasadorul R.P.R. la Moscova, membrii ambasadei române, studenți și aspiranți români care studiază în U.R.S.S.

Adunarea festivă a fost deschisă de N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S. A luat apoi cuvântul A. F. Gorkin, care a arătat între altele că „suprăun cu poporul fratelui român, glorioasă aniversare a primului deceniu de existență a R. P. Romine o sărbătorește și oamenii muncii din Uniunea Sovietică. Triumful poporului român îl împărtășesc și oamenii muncii din toate țările la-gărului socialist”.

Mihail Dalea, ambasadorul R.P. Romine la Moscova, în numele său personal și al întregului popor român a exprimat mulțumiri Ministerului Culturii al U.R.S.S. și organizațiilor obștești, care sînt la Moscova și în alte orașe ale U.R.S.S. au organizat adunări festive în cinstea aniversării a 10 ani de la proclamarea R. P. Romine.

★
LENINGRAD 26 (Corresponden-tul Agerpres) — La 26 decembrie a avut loc la Leningrad o reuniune a tineretului consacrată celei de-a 10-a aniversării a proclamării Republicii Populare Romine.

La Cairo s-a deschis Conferința de solidaritate a țărilor Asiei și Africii

CAIRO 26 De la trimisul special Agerpres: În dimineața de 26 decembrie s-a deschis la Cairo într-un cadru sărbătoresc conferința de solidaritate a țărilor Asiei și Africii.

În cinstea acestui important eveniment, orașul găzduiește o imbrăcat haine de sărbătoare. Pe străzi, pe unde urmau să treacă delegații spre sala de Festivități a Universității din Cairo — unde a avut loc deschiderea conferinței — au fost ridicate arcuri de triumf și fluturau drapelul celor două țări participante. Pe tot parcursul se putea citi pe pancartele arborate chemări la apărarea păcii și la solidaritatea între popoarele Asiei și Africii. În drumul spre Universitate, membrii diferitelor delegații au fost îndelung ovaționați de multimea locuitorilor orașului Cairo care a făcut o caldă manifestație de simpatie reprezentanților popoarelor participante la conferință.

În sala conferinței, delegații au fost întâmpinați de Haled Mohy El Din, președintele Comisiei egiptene pentru primirea delegațiilor și de rectorul Universității din Cairo, precum și de numeroși studenți și studențe care au întâmpinat florile delegațiilor.

În sala de festivități a Universității s-au strîns peste 400 de delegați reprezentînd țările participante. După cum se știe, participă la conferință 43 de țări: ADEN, ALGERIA, BIRMANIA, CAMERUN, CEAD, CEYLON, R. P. CHINEZA, R.P.D. COREEANA, CIPRU, EGIPT, ETIOPIA, GHANA, INDIA, INDONESIA, IRAN, IRAK, JAPONIA, IORDANIA, KENYA, KUWEIT, LAOS, LIBAN, LIBIA, MADAGASCAR, MAROC, MALAYA, R. P. MONGOLIA, NIGERIA, OMAN, PALESTINA, SENEGAL, SUDAN, SIRIA, TAILANDA, TUNISIA, U.R.S.S., UGANDA, R. D. VIETNAM, YEMEN, ZANZIBAR, SOMALIA, BRITANICA, FRANÇAȘA ȘI ITALIANA.

Delegațiile din unele colonii britanice și franceze din Africa au fost împiedicate să participe de către autoritățile coloniale.

Au fost de față la sedința de deschidere membri ai guvernului egiptean, deputați în Adunarea Națională, șefii și membrii unor reprezentanțe diplomatice străine, reprezentanți ai sindcatelor și organizațiilor obștești din Egipt. Participă de asemenea la conferință observatori din partea unor organizații internaționale și din unele țări. La conferință asistă observatori din partea Ligii Arabe pentru prietenia cu popoarele afro-asiatice.

Urcînd la tribuna dominată de un alif urias reprezentînd un african și un asiatic dindu-și mîna peste o hartă imensă a celor două continente Anvar Sadat, conducătorul delegației egiptene, a deschis conferința în numele popoarelor Asiei și Africii.

În cuvîntul său, Anvar Sadat a salutată pe delegați și a subliniat importanța unității țărilor Asiei și Africii în lupta lor împotriva colonialismului.

„Actuala conferință de solidaritate a țărilor Asiei și Africii — a spus Sadat — face cinstă spiritului de la Bandung și arată în fața întregii lumi că Asia și Africa au devenit o forță decisivă pe arena internațională”.

Sadat a arătat că popoarele Asiei și Africii trebuie să se ajute între ele alături pentru rezolvarea problemelor ce stau în fața fiecărei dintre ele și a problemelor comune, precum și pentru a contribui la rezolvarea marilor probleme ale situației internaționale.

Pe malurile Nilului Alb

În clasele sus aleol ai școlii recent deschise în orașul Malakale (provincia Nilul superior), care vor deveni în curînd etnografice învîdător:

Jos un vîntător din tribul Lakoa (provincia Ecatoria).

Cu doi ani în urmă, în decembrie 1953, parlamentul sudanez a adoptat hotărîrea privind căderea Sudanului a devenit o republică independentă. Această hotărîre a pus capăt dominației de 60 de ani a colonialiștilor englezi. Înainte de a obține independența, poporul sudanez a dus o luptă grea.

Lichidarea grelei moșteniri a colonialismului este principialul fel urmărit de planul cincinal de dezvoltare a țării, elaborat de guvernul sudanez. Acest plan prevede lărgirea considerabilă a suprafețelor însămînțate cu culturi cerealiere și alte culturi. Se urmărește de asemenea crearea unei industrii textile și de zahăr. Industria națională, precum și agricultura, organele sistemului de ocrotire a sănătății publice și instituțiile medicale urmează să fie deservite în viitor de cadre proprii de specialiști.

Pentru februarie 1958 sînt prezăcute alegerile generale pentru adunarea constituîntă a republicii, care va elabora noua constituție a Sudanului. Creșterea conștiinței naționale a sudanezilor în acești doi ani este dovădită de unanimitatea cu care oamenii muncii sudanezi, indiferent de concepțiile lor politice, ocupație și apartenență de secte religioase, sau ridicat împotriva încercărilor de a impune țării „doctrina Eisenhower”. În timpul vizitei la Chartum a emisarului Washingtonului, James Richards, în toate orașele Sudanului au avut loc mitinguri de protest. Unanimitatea cu care poporul sudanez a respins această doctrină a arătat convingător că sudanezii sînt gata să-și apere independența.

Tratative sovieto-iugoslave

— Cu privire la planul de colaborare culturală pe anul 1958 —

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 25 decembrie la Comitetul de Stat pentru legăturile culturale cu țările străine de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au început tratativele sovieto-iugoslave cu privire la planul de colaborare culturală între U.R.S.S. și Iugoslavia pe anul 1958.

Delegația iugoslavă este condusă de Ivo Frol, secretarul general al Comisiei pentru legăturile culturale cu străinătatea; delegația sovietică este condusă de G. A. Jukov, președintele Comitetului de Stat pentru legăturile culturale cu țările străine de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

În prima sedință conducătorii delegațiilor au făcut declarații despre colaborarea culturală sovieto-iugoslavă în anul 1957 și despre principalele prevederi ale proiectelor planurilor pe anul 1958. În declarații ei au subliniat că colaborarea culturală și științifică dintre U.R.S.S. și Iugoslavia, bazată pe respectarea principiilor egalității în drepturi, prieteniei și interesului reciproc se dezvoltă cu succes și că în prezent există posibilități pentru o nouă lărgire a acestor legături.

Situația din Indonezia

DJAKARTA 26 (Agerpres). — Guvernul indonezian continuă în mod energic să combată acțiunile diversioniste pe plan intern și uneltirile puterilor din N.A.T.O. pe plan extern. După cum anunță agenția Associated Press, autoritățile indoneziane au zădărnicit încercarea unui grup de ofițeri și civili aflați în solda imperialismului de a da o lovitură de stat în insulele Moluce cu scopul de a crea o „republică” separată. Un purtător de cuvînt al armatei indoneziane a declarat că situația s-a normalizat și în partea de sud a insulelor Celebes unde elementele subversive au încercat să atace unități din armata indoneziană. Restabilirea ordinii s-a făcut fără vărsări de sînge. De asemenea, autoritățile indoneziane continuă să ia măsuri pentru a împiedica sabotajul personalului olandez din întreprinderi. Astfel, toți funcționarii olandezi de la Banca Indoneziană, inclusiv așa-zisii „consilieri”, au fost suspendați din serviciu.

Teatrul de păpuși „Tândărica” la Cairo

CAIRO 26 (Agerpres). — La 25 decembrie a avut loc la Cairo prima reprezentație a Teatrului de păpuși „Tândărica” cu spectacolul „Humor pe sîrbi”. La spectacol au luat parte reprezentanții ai Ministerului Orientării Naționale și Departamentului Artelor Publice, ziștii. Au participat de asemenea membri ai Ambasadei R.P.R. la Cairo. Teatrul „Tândărica” își continuă turneul în Egipt, dînd zilnic spectacole pentru copii și adulți.

Cel mai mare buget militar din timp de pace

NEW YORK. După cum anunță corespondenții din Washington la agenția United Press, reprezentanții oficiali ai Pentagonului (Departamentul militar al S.U.A. — n.r.) au terminat elaborarea noului buget militar al S.U.A. care va fi „cel mai mare buget militar din timp de pace”. Acest buget militar federal va fi prezentat spre examinare Congresului luna viitoare. Se presupune că cheltuielile militare directe din viitorul an financiar care începe la 1 iulie 1958, se vor cifra la aproape 40 miliarde dolari, ceea ce reprezintă două miliarde dolari mai mult decît cheltuielile militare directe planificate inițial pentru anul financiar în curs.

IN CUBA Robii zahărului se revoltă...

Intr-una din zilele anului 1511, în epoca marilor cuceriri spaniole, conquistadorul Diego Velasquez, însoțit de alți 300 de aventurieri, a debarcat pe insula Haiti. El aducea cu sine cele trei lucruri — lăcrimă, durere și moarte — pe care cuceritorii iberici le-au dăruit indienilor din ambele Americi, în schimbul aurului.

Velasquez a mai adus în Cuba și trestia de zahăr, iar indienii au fost transformați în robi și puși să cultive această plantă binecunoscută și blestemată în acele timpuri.

Cuba a fost un timp ocupată de Anglia, apoi ea a ajuns din nou pe mîna Spaniei și cu toate revoltele localnicilor, spaniolii au rămas în Cuba și au săpîneasă, dacă, în portul Havana nu s-ar fi produs...

DE LA „RESOLUCIUNEA CONJUNTA” LA „ENMIENDA PLATT”

Atunci cînd au pornit războiul împotriva Spaniei, Statele Unite se aflau în fața unei dileme. Pe de o parte erau monopolurile, care creșuseră și se întăriseră considerabil și care erau interesate în apărarea resurselor Cubei, făceau presiuni asupra guvernului, îndemnîndu-l să pornească războiul, pe de altă parte se aflau tradițiile de „tară a libertății”, era o opinie internă care voia să păstreze și să dezvolte aceste tradiții și o opinie publică internațională care continua să creadă încă în reclama americană din 1934. Dar nici după aceia cubanilor nu le-au fost mai bine...

„ZAHARNIȚA LUMII”

Denumirea aceasta o putea evoca imaginea unei țări în care, dacă nu cîră lepele și mîierea pe străzi, în schimb urăle de sîrop se preînghea de-a lungul rigolelor, iar troiarele sînt asternute cu mîozac de bomboane mari, multicolore. Dar în Cuba — pentru că despre ea este vorba — nu se întîmplă așa ceva nici la pro-

Neprevăzuta întîmplare de la o expoziție americană „de efect”

(Urmare din pag. 1-a)

mai mare avere din Statele Unite. În fruntea listei se afla el, Getty, magnat al industriei petrolifere. Revista „Fortune” publică un soi de grafic ilustrînd în primul rînd numele acelor americani care au o avere între 700 milioane și 1 miliard dolari. În această clasă era consemnat doar numele lui Getty. Urmău apoi 7 persoane din categoria 400 de milioane — 700 de milioane dolari, 8 în cea de 200 la 400 de milioane, 20 persoane — de la 100 la 200 de milioane și 31 în ultima categorie — de la 75 la 100 de milioane. (Să se mai spună că în S.U.A. averile sînt concentrate doar în cîteva mîini!).

Revista punea cîte o stea înaintea numelor acelor care au moștenit averea, două stele în fața numelui aceluia care a făcut averea din petrol și trei stele în fața aceluia care au o moștenire, dar au făcut și înșuși avere din petrol. 53 de stele leagă numele marilor averi de petrol...

În timp ce parcurgea aceste rînduri, Getty reflecta la cele trei stele ce reveneau Rockefellerilor. Cu mulți ani în urmă doar un singur Rockefeller avea o avere ce trecea peste 75 milioane de dolari, și acesta era bătrînul bunicii John D. acum decedat. Astăzi sînt 7 Rockefelleri — John D. Rockefeller junior, 5 fii și o fiică, fiecare aflîndu-se în clasă de la 100 la 700 milioane de dolari. Sponții și reveni în fața ochilor chipul lui Altorman și în mîinte îi reveni termenul „capitalism popular”. Buerinduse ca de o glumă reușită cugetă:

— Intr-adevăr „capitalism popular”... În urmă cu ani doar un Rockefeller avea avere, John D.; astăzi 7 dintre ei sînt milionari. Să se mai spună că averile nu sîng în mîna celor mulți... Deodată își aminti de grațioasa călețușă Teddy, recent cumpărată contra sumei de 10.000 dolari. Intrucît subiectul nu se mai privește îl părăsîm aici pe J. Paul Getty, miliardarul.

J. Altorman, „colegul”, nu lăsa de cîteva zile. Întreaga rețea

Miliarde dolari	Credite de consum	Ipoteci asupra caselor
39,5	39,5	94,2

În apropierea depoului central fu tirat de un val omeneș pînă în fața unor mari placarde. Se anunță ultima hotărîre a direcțiunii: unul din cinci muncitori, la rînd fuseseră concediați drept represie împotriva grevei. Se zăhău disperat și izbucni să deslușească numele celor trecuri pe „lista neagră”. Al 9-lea conce-